

REDAKČÍ OKÉNKO

Na fotografii můžete vidět aktuální stav pracovní morálky (důležité části) redakčního týmu. Únava je na místě, ale práce neubývá! Nutno dodat (pro ospravedlnění děvčat), že v momentu, kdy fotografie byla pořízena, první díl Tanečního víru již byl na světě, takže odpočinek byl nesporně zasloužený.

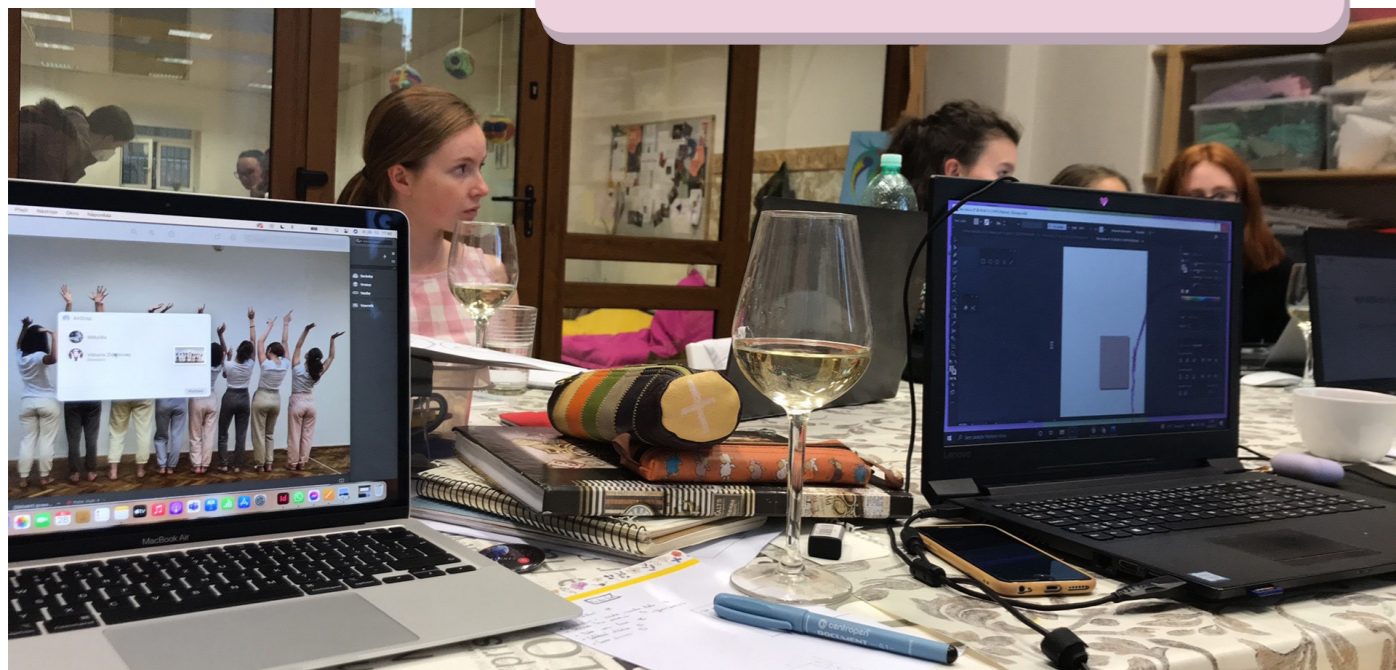
Motto redakčního týmu:

“Méně spánku, více vína a on ten zpravodaj nakonec nějak vyjde”

(*pozn., motto vzniklo 29.10.2021 ve 22:47:53 a neručíme za to, že zítra nebude jeho znění výrazně pozměněno...no nechme se překvapit)

MÍRA ÚNAVY V POSLEDNÍCH DNECH

MAX

Obsah

str. 2 - 8
První přehlídkový večer

str. 9 - 10
Postřehy ze seminářů

str. 11
Zpravodaje nerostou na stromech!

str. 12
Okénko redakce

TANEČNÍ VÍR

Ohlédnutí za uplynulým dnem...

Páteční jablonecké slunce se od rána usmívalo do oken internátového pokoje, kde jsem se probudila do druhého festivalového dne plného tance. A pro mne tanec začal lektorováním semináře pro taneční skupinu Parau Parau z Jablonce n. Nisou (Petru, Petra, Vítu a Ami) a Hanku - z Ústí n. Labem. Vytvořila se moc pětičlenná skupina. Já jsem si to s nimi užila, na závěr vznikly ze strukturovaných improvizací velmi působivé taneční kompozice - duet a tria. Tím se mi potvrzuje, že tancem, pohybem můžeme sdělovat svůj osobní zážitek, prožitek nejen pro sebe ale i pro ostatní. Slunce a modré nebe se stále radovalo, tak mne ve volném čase zlákala na procházku jablonecká přehrada. I takové poznávání patří na festival Tanec, tanec... 2021.

(Lenka Jišová)

Na chvíli

ZUŠ Iši Krejčího, Olomouc

Lidé přicházejí do našich životů. Někdy na dlouho, jindy jen na chvíli. Proč? Co nás k setkávání vede a co nás ovlivňuje? Tanečnice ve svém dílku řeší problematiku pomíjivosti lidského setkání. V různých životních situacích na mezilidský kontakt reagujeme různě. Máme z něj strach, jindy ho uvítáme, někdy se zkrátka jen míjíme, příště se rádi zastavíme. Nespočet různých možností tvoří plastický obraz reality. Při sledování choreografie jsem necítila nutnost hledat další myšlenky, které bych měla objevovat. Anotace mi prozradila vše nutné a já jsem v klidu sledovala náhodná i plánovaná setkání lidí. V úplném konci choreografie se dívky rozcházejí všemožnými směry. Každá jinam. Sama. Potkají se, nebo bylo jejich setkání pomíjivou skutečností?

(Kája)

(Foto Ivo Mičkal)

PLASTICKÝ EMOCE

VÝBORNÉ
DOBRÁHUDBA

Co vás inspirovalo k vytvoření této choreografie? Byla to iniciativa někoho ze souboru, nebo vašeho vedoucího?

Berta: *Byla to iniciativa paní učitelky a bylo to spíše spontánní. Když jsme se začali po karanténě scházet tak jsme začali pracovat s kostýmy a pak to z toho nějak vyllynulo.*

Jak jste došli k názvu choreografie?

Jana: *Původně to mělo být na poslední chvíli, protože jsme to začali tvořit až teď v září. Ale přišlo nám, že by to mohlo být zavádějící. A přišlo nám, že název "na chvíli" nám otevírá více možností k tvorbě.*

Co pro vás tato choreografie znamená, co ve vás vyvolává?

Soubor: *Hodně emocí.*

Příběh na pokračování...

Už je tomu tak, zpravodaje nerostou na stromech. S tímto srdceryvným uvědoměním jsme se probouzely onoho rána po osudném rozhodnutí, kterým jsme se možná trochu nevědomky upsaly ke zdánlivě nekončící práci, nemalému úsilí, komplikacím větších a menších rozsahů, spánkové deprivaci, stresovému vypětí a dalším jevům vyskytujícím se zpravidla u člověka s velkými očekáváními a o poznání menším smyslem pro organizaci, pořádek a v neposlední řadě REALIZACI. Výše zmíněné strasti naše vínem opojená těla toho

večera zjevně minula ob- nálada a snad ani nasazení (minimálně z mého pohledu) neubývaly na rozměrech. Skutečně jsme se do toho chtěly pustit. Ale hlavou nám komíhaly myšlenky, snad i pochyby, již zmíněná nemalá očekávání, a především spousta otázek. No, a jak už to bývá, čas plynul rychleji, než si to naše pomíjivá lidská existence stačí uvědomovat. Přehlídky se blížily, otázky se množily, odpovědi ubývaly, víno docházelo, venku se ochladilo, nálada houstla a atmosféra kolem stolu na

sále v Poštovní ulici, kde se tehdy poprvé sešel náš budoucí redakční tým na první a rozhodně ne poslední oficiální zpravodajové schůzi, by se dala krájet. V očích nejistě a poněkud zmateně protínajících ono vypjaté klima se však kromě obav a nejistot dala spatřit i jakási jiskra, která bez ostychu prozrazovala fakt, že se na to všechno vlastně moc těšíme a jsme vděčné, že vůbec máme takovou příležitost. A když už, tak už, jdeme do toho po hlavě...

(Evička)

ZUŠ E. Randové, Ústí nad Labem

V anotaci píšete, že choreografie vznikala ve velkém spěchu. Jak to tedy všechno probíhalo?

Kačka: Řekly jsme si, že chceme mít za dva týdny hotovou choreografii. Takže ten, kdo mohl přijít na hodinu pracoval a přispíval k choreografii. Také se domluvilo soustředění, abychom to vše stihly dotáhnout.

Předpokládáme, že ve třech tedy normálně netančíte. Vystupovali jste už v jabloneckém divadle? Jaké z toho máte pocity?

Kačka: Já je učím, ale jelikož nás bylo málo šla jsem do toho s nima.
Káťa: Nikdy jsem tu ještě nevystupovala, ale je tu suprová atmosféra a hezky se mi tu tančí.

Co chcete choreografií předat divákům? Co by si z ní měli odnést?

Verča: Hlavně, aby si to užili, aby z toho měli hezkou vzpomínku.

PROCÍTĚNÉ SUPER ROZTANČENÉ KRÁSNÉ SKOKY

Třetí představení prvního přehlídkového večera začalo. Vidíme tři dívky v zadní části jeviště, nejprve snad jen opatrně nahlíží do prostoru, který zároveň tvoří téma choreografie. Jako by pohledem hledaly svá pomyslná místa. Prostor pro tanec... nabízí se mnoho příležitostí, teď jen které se chytit. A pře vyběhá první tanečnice. Zmocňuje se svého místa. Jemnými a rozváznými pohyby prolíná jeviště. Vzápětí se k ní přidávají zbylé tanečnice a konečně prostor objímají v jeho plné síle. Scéna se mění, dívky se střetávají a nápomocně směřují linie svých pohybů. Před očima se nám tvoří jednoduché duety. Přestože interpretky uvádějí fakt, že choreografie vznikla ve velkém spěchu, dílko působilo velmi klidně a vyrovnaně.

(Evička)

Ráno se probudíte, povede se vám neopařit se čajem a přemýšlíte nad tím, jak moc je vaše tělo líné. První velký úkol pro dnešek je splněn, dostali jste své tělo na nohy. Nohy jsou geniální v tom, že vás dopraví, kam potřebujete. Ani nevíte jak a stojíte na sále, převlékáte se a dopřáváte svým nohám potěšení v podobě zahřátí se. Jste probuzení, myšlenkami přítomní, tělo vám nijak neodporuje a v ideálním světě máte zahřáté nebolavé tělo. Voilà, seminář může začít.

(Áďa)

Pár slov o semináři s Monikou Rebcovou

Přijela jste už s jasně stanovenou kostrou semináře, nebo vycházíte hlavně ze skupiny, která se vám sejde?

To i to. V podstatě mám jasnou kostru, jak učit improvizace, jak učit začátečnický, ale vždycky vyjdu z toho, jak jsou ty lidi zkušení. Jelikož je to hodina improvizace, je běžné, že se improvizovaně přemístím do jiné zahrady pohybu nebo tvorby. Ti lidé mě nesmírně inspirují a chci postupovat v tom duchu, abych je co nejvíce naučila.

Odnášíte si sama za sebe novou zkušenost či zážitek, i přesto, že jste byla v roli pedagoga?

Odnáším si obrovskou radost, že můžu předávat to, co jsem se naučila. Jsem nesmírně vděčná za tohle pozvání do Jablonce a dělá mi velkou radost učit mladé lidi. Stejně tak i lektory, kteří jsou v mém věku nebo i starší. Dělá mi radost, že jim můžu předat nové možnosti.

Slyšela jsem Vás použít spojení “bezprostřední pohyb”, jak ho vnímáte?

Bezprostřední pohyb je tzv. autentický pohyb, který se právě děje, aniž bych ho racionálně připravovala v mysli, a který vyjadřuje bezprostředně osobnost aktéra.

Jste rádi, že doprovodným programem v rámci festivalu jsou právě taneční semináře?

Já jsem teda neskutečně ráda, protože dneska jsem se přesvědčila o tom, že moje tělo i po těch 13 letech tance má pořád nekonečné možnosti. Překvapila jsem sama sebe, jak tančím. Člověk je zvyklý na určité techniky a stereotypy a tahle zkušenost pro mě byla velkým obohacením. (Veronika)

Určitě. Hrozně jsem se těšila, protože vždycky se něco nového naučím a můžu to v budoucnu využít. (anonym)

Co si odnášíte z dnešního semináře?

Mě osobně obohatilo tvoření vlastní choreografie, protože dřív jsem takhle nikdy netvořila. Vždycky jsem se snažila něco vymyslet, ale tohle mi ukázalo, že to můžu udělat jinak. I pohyb, který jsem udělala mimoděk, mohu využít. (Viktorie)

Rozhodně si odnáším spoustu nových technik, které si myslím, že budou obohacením pro mé budoucí práce, až se jednou stanu choreografem, možná... (Tereza)

Pár slov o semináři s Evy Rezové

Přijela jste už s jasně stanovenou kostrou semináře, nebo vycházíte hlavně ze skupiny, která se vám sejde?

Já určitě přicházím spíše s principy než se sestavami. Mám principy, se kterými bych chtěla pracovat, ale určitě se vždycky snažím zaměřit i na danou skupinu, která přišla.

Úrovně účastníků taky nejsou vždy stejné, je třeba se přizpůsobit. Určitě se pokaždé snažím pracovat s náročností, někdy je potřeba je podusit. Obzvláště tehdy, když vidím, že je to posune dál.

Dneska jste měla promíchanou skupinu holek a kluků. Jak se Vám s ní pracovalo?

Já jsem byla strašně ráda, že jsme tady měli i tu mužskou energii. Přijde mi škoda, když je to samý babinec. Ta mužská energie je v tanečním světě velmi potřeba. Je to úplně jiná práce, když pracuje kluk s holkou. Myslím, že to je živelnější. Kluci mají větší sílu, fyzičnost a dravost. Myslím, že právě to dokážou potom přenést holkám, které jsou zase melancholičtější. Zároveň si mohou předávat energii.

Odnášíte si sama za sebe novou zkušenost či zážitek, i přesto, že jste byla v roli pedagoga?

Určitě a myslím si, že to je tak pokaždé. Každá ta skupina je jiná a pokaždé se učím novým věcem. Už jenom jak se vyjádřit, předat to, co já chci. Ne každý to uchopí tak, jak je to myšleno. Ale i to, co mi dávají zpátky, je přínosné. Učí mě novým věcem. Sama se posouvám, což je obobacující. Vidím, že každé tělo reaguje jinak a jinak pobírá ten princip. To mi přijde skvělé a mám to ráda. Je to pestré, nápadité a každý je originální.

Jste rádi, že doprovodným programem v rámci festivalu jsou právě taneční semináře?

Určitě. To jo. Nové zkušenosti. Jiný pohyb než na normální hodině. Poznání někoho jiného. Typ té práce. Je za nás vymyšlený program. Je to vždycky něco úplně originálního a nového. Bavi mě to a vždycky se na to těším. Jsem ráda na semináři. (Adriana, Eliška, Anna, Andy)

Co si odnášíte z dnešního semináře?

Nápady na další tance. Nové pohyby. Zajímavé styly tance. Zajímavé hry, které nás donutily být více kreativní. Bylo toho hodně, poznali jsme novou báječnou učitelku. Šla jsem za své hranice. Je dobré, že tady není jenom naše skupina a že se potkáme pohybově s někým jiným. (Adriana, Eliška, Anna, Andy)

(Foto Viki a Áďa)

Spolu

Flash Dance Company, TJ Sokol Jaroměř

Odlehčenou náladu nám přinesl soubor Flash Dance Company z Jaroměře. Zaujali hned prvním obrazem shora nasvícené řady. Kanonickým pohybem jako by napodobovali každodenní činnosti. Motivem převzatým z řady tanečníci zaplnili celý prostor jeviště. Následující část v nás vyvolávala pocit vzájemné spolupráce a sounáležitosti. Naskytl se nám tak pohled na několik неотřelých "zvedaček", které jsou pro tento soubor charakteristické. Harmonie závěrečného okamžiku se linula divadelním prostorem za doznívání posledních tónů skladby Philipa Glasse. Zanechání v poklidném rozpoložení jsme si pokládali pouze jednu otázku; zda-li se onen čarovný oheň ukrývá v každém z nás.

(Markétka, Matylda)

SMEKÁMKLOBOUK
POZITIVNÍ MILUJU
TÝM POHLAZENÍ

Co vás inspirovalo k vytvoření této choreografie?

Lenka: Philip Glass

Co pro vás tato choreografie znamená?

Anna: Pozitivní energie

Anet: Štěstí, napojení

Lenka: Radost

Je celkem rarita, že v souboru tančí i kluci, otevírá vám to více možností pohybu?

Jaruška: Rozhodně.

Lenka: Máme více možností hlavně při zvedačkách a partnerská práce je jiná než s děvčaty.

Takže určitě to rozvíjí celkově choreografii, ale i techniku a všechno ostatní.

Anna: Mají úplně jinou dynamiku, takže je super, že se učíme navzájem. Na jednotlivé pohyby jdou úplně jinak. Navzájem se tak učíme pracovat s tělem.

Odbourává to stud.

Kdo přišel s návrhem kostýmů, jak se vám v něm tančí?

Anna: Já. Trička byly tedy společný nápad a tančí se nám v tom báječně, volně a příjemně.

Co chcete choreografií předat divákům?

Jaruška: Pozitivní energii.

Lenka: Pocit radosti, uspokojení.

Dan: Že spolu jde všechno líp.

ZUŠ Moskevská, Most

Anotace v programové brožuře hlásí, že uvidíme tanečně ztvárněný fyzikální jev - difuzi. A přesně to se na jevišti děje. Máme možnost sledovat skupinu tanečnic, které díky své ladnosti dělají i fyzikální jev jasný, pochopitelný a krásný. Dívky víří prostorem, míjejí se a potkávají. Hudba a tanec plynou časem i prostorem. Skupina splývá v jednu velkou proměnlivou molekulu (a to i díky jednotnému kostýmu, který schovává odlišnosti jedince). Opakovaně sledujeme proces difuze, který tanečnice ztvárňují možná až příliš popisně. Chvillemi se z choreografie vytrácí symbolika a obrazotvorný jazyk pohybu. Díky křehkosti tanečního ztvárnění však zůstává dílko pro divákovo oko zajímavé. Po skončení choreografie mám jednu velkou otázku - je ztvárnění difuze symbolickým odkazem na nějakou abstraktnější myšlenku? Nevím, zda skupina zná odpověď na tuto otázku. Jsem ale přesvědčena, že jim tanec přináší radost.

(Kája)

Jak vzniklo téma vaší choreografie?

Jana: Protože jsou holky už velký a zkušený, tak byly na sále samy a cosi tam tvořily. Když jsem za nimi přišla, úžasně tam improvizovali a mně jen spadla čelist. Říkám: 'děvčata, tohle musíme využít, to je úplně jako když se promíchávají barvy nebo něco podobného.' Na což holky řekly: 'no to je difuze, tu my teď bereme ve fyzice a chemii.' A tak jsme měly téma!

Jak dlouhý byl proces tvorby choreografie?

Jana: Tak přibližně tři roky? Začaly jsme ještě před koronou. K choreografii jsme se ale vrátily až dva týdny před krajskou přehlídkou. Sestava souboru se od začátku tvorby značně proměnila, z té původní nás zbyla asi půlka.

Jak probíhala tvorba kostýmů?

Jana: Sáhly jsme do fundusu po starých mikínách, které jsme upravily savem, spreji a různými barvami, se kterými jsme dva dny barvily. Tohle je výsledek. Smrděla nám pak celá škola, z některých mikin to jde cítit ještě teď.

Co ve vás tato choreografie vyvolává?

Soubor: improvizace, volnost, možnost postupu, relax, odlišnost, originalita, odreagování

ZUŠ Hronov

Najdi krásu v rutině, udělej z ní rituál! To je myšlenka, kterou si z představení odnáším. Jsme lapeni rutinou, snažíme se uniknout, ale možná se trochu bojíme... Strach z neznáma nás omezuje a my nevíme, kterým směrem se ubrat - zůstat v koloběhu nicoty a nebo se odvážit a opustit dennodenní cyklus stejnosti? Tanečnice nám nabízejí ne jeden úhel pohledu na toto dilema. Chvillemi se zavírají do sebe, unikají před obrazem kruté reality, jindy v naději napřahují ruce a chytají tajemná přání. Pracují s napětím a krásou těla, vzpínají se nutnosti prázd-

ného koloběhu života. V jejich Pruhy světla protínají jeviště, tanečním projevu je cítit snaha těla tanečnic se objevují a zase o preciznost a naprostou od- mizí v pohlcující tmě. Působivý danost hudbě (která ale někdy obraz přenáší na diváky pocit tvoří choreografii až příliš plo- neustálé proměnlivosti. Chvillemi chou). Plastičnost ovšem vyhrá- mi mi chybí kontakt s divákem vá. Je tvořena především světel- - je to nedostatkem dílka a nebo ným designem, který je jedním je prožitek pro soubor natolik z nejzajímavějších aspektů této intimní, že ho schovává jen pro choreografie. Tanečnice skládá- sebe? jí zajímavé kompozice, a to i bez nutnosti měnit místa v prostoru.

(Kája)

(Foto Ivo Mičkal)

Co pro vás tato choreografie znamená, co ve vás vyvolává?

Adéla: Návrat, zpět na jeviště.
Vendy: Že každý má úhel pohledu trochu jiný, ale ve výsledku se stejně vždy nějak shodneme a jsme schopné se domluvit jako jeden celek.

Jak vás práce s tímto tématem ovlivnila? Dalo vám to něco?

Adéla: Možná nás to více sblížilo.

Často se ve vaší choreografii objevují přesné a ostré pohyby. Bylo pro vás těžké se do této přesnosti a strojenosti dostat?

Celý soubor: Ano, rozhodně.

Distance tance

SMLS ZŠ a ZUŠ Karlovy Vary

První přehlídkový večer zakončil soubor z Karlových Varů s představením Distance tance. Mladé tanečnice reflektovaly své pocity nejen z distanční výuky, ale z období lockdownu vůbec. Celá choreografie byla postavena na mluveném slově, které bylo doplňováno jednoduchými gesty.

Začátek choreografie působil až hořce úsměvným dojmem, ale postupnou gradací mluveného projevu i pohybu se vážnost tématu prohlubovala. Z hlediště jsme odcházeli s obrazem poslední scény a mrazivou otázkou - kolik času jsme ztratili?

(Markétka a Marina)

Jak dál probíhala tvorba?

Elena: Nejdříve jsme každá napsala text k současné koronavirové situaci. Texty jsme dále upravovaly a následně spojovaly, až jsme z nich vybraly to nejužitečnější.

Pavla: K textu jsme pak přidávaly gesta a pohyby.

Jak jste vybíraly kostýmy?

Elena: V podstatě jsme vybraly to, v čem jsme přišly. Něco cívilního a zároveň pohodlného.

Uvědomily jste si něco při práci s tímto tématem?

Šárka: Že neumíme mluvit. (smích)

Co ve vás choreografie vyvolává?

Šárka: Mně to vyvolává hněv na tu dobu. I když je to brané úsměvně, tak mi připadá, že toto období pomlouváme.

soubor: Mně se líbí, že tak náročnou dobu dokážeme přetvořit na něco úsměvného a odlechlujícího.

Pavla: Je pravda, že jsme se u toho skvěle bavily.

Co byste choreografií chtěly předat divákům?

soubor: Radost

Co byste choreografií chtěly předat divákům?

soubor: Odlehčení, které to přineslo nám, aby se přeneslo i na ně.

Šárka: Aby na tu dobu nemysleli tak špatně.

Kdo přišel s iniciativou k vytvoření choreografie?

soubor na vedoucí: S tím jsi přišla ty!

Pavla: Ano, to jsem byla asi já.

Modlitba za svobodu

TaPS Magdaléna, Rychnov u Jablonce nad Nisou

(Foto Ivo Mičkal)